

Andrea Vujović IIII

Nepovratna pesma

Nikad nemoj da se vraćaš
kad već jednom u svet kreneš
Nemoj da mi nešto petljaš
Nemoj da mi hoćeš-nećeš.
I ja bežim bez povratka.
Nikad neću unatrag.
Šta ti znači staro sunce,
stare staze,
stari prag?
Tu je ono za čim može da se pati
Tu je ono čemu možeš srce dati.
Al' ako se ikad vratiš
moraš znati
tu ćeš stati
I ostati.
Očima se u svet trči
Glavom rije mlako veče
Od reke se dete uči
ka morima da poteče.
Od zvezda se dete uči
da zapara nebo sjajem.
I od drumu da se muči
i vijuga za beskrajem.
Opasno je kao zmija
opasno je kao metak
da u tebi večno klija
i čarlja tvoj početak.

Ti za koren
nisi stvoren
Ceo svet ti je otvoren.
Ako ti se nekud žuri,
stisni srce i zažmuri.

Al' kad pođeš - nemoj stati
Mahni rukom.
I odjuri.
Ko zna kud ćeš.
Ko zna zašto.
Ko zna šta te tamo čeka.
Ove su želje uvek belje
kad namignu iz daleka.
Opasno je kao munja
opasno je kao metak
da u tebi večno kunja
i muči se tvoj početak.
Ti si uvek krilat bio
samo si zaboravio.
Zato leti.
Sanjaj.
Trči.
Stvaraj zoru kad je veče.
Nek' od tebe život uči
da se peni i da teče.
Budi takvo neko čudo
što ne ume ništa malo,
pa kad kreneš - kreni ludo,
ustreptalo,
radoznalo.

Ko zna šta te tamo čeka
u maglama iz daleka.
Al' ako se i pozlatiš,
il' sve teško,
gorko platiš,
uvek idi samo napred.
Nemoj nikad da se vratiš.

Miroslav Antić

DAN JEZIKA

Obeležen je još jedan Dan jezika 26. 09. 2011. Predstavljeni su: španski, nemački, italijanski, ruski, francuski, kineski, srpski, engleski i latinski jezik. Na svakom od jezika čuli smo neku pesmu, narodnu izreku što nam je dočaralo lepotu i milozvučnost. Učenici poput Ane Macanović potrudili su se da nam dočaraju lepotu više jezika, tako da smo shvatili da u školi imamo i poliglote. Uz pomoć školske kuhinje uživali smo probajući razne specijalitete. Na štandovima je predstavljena nacionalna kuhinja sa svih govornih područja. Imali smo priliku da se upoznamo sa narodnim mudrostima poput kineskih izreka. Treba istaći i trud učenika koji su pripremili panoe za tu priliku. Sve što smo čuli i probali bilo je „začinjeno“ muzikom određenih zemalja.

Katarina Savić 11

Beseda povodom Dana jezika

Poštovana gospođo Vuković, cenjeni profesori i dragi učenici, Povod današnjeg okupljanja je obeležavanje Dana jezika koji se tradicionalno održava svake godine, 26. septembra, u svim delovima Evrope. Na inicijativu saveta Evrope u Strazburu Evropski dan jezika se proslavlja od 2001. godine. Cilj obeležavanja je da ukaže i da nam približi jezičke i kulturne razlike.

Od 2001. godine 47 članica Evrope je podstaknuto na učenje različitih jezika, kako u školama tako i van nje, bez obzira na godine. Kada čovek uči jezik, uči i kulturu i običaje određene zemlje. Učenjem jezika osećamo se kao deo zajednice i tako postajemo deo celog sveta. Jezici pružaju mnogo mogućnosti i otvaraju nam mnoga vrata. Strani jezik je izazov kojem treba da se pristupi ozbiljno i uloži mnogo truda. Ali osećaj koji

imate kada progovorite na stranom jeziku sa lokalnim stanovništvom je neprocenljiv. Kada učite novi jezik, primete i nove ljude u svoj život. I zato se uvek vodite onom poslovice: „Koliko jezika znaš toliko vrediš.“ Posle završetka programa možete da probate specijalitete zemalja koje predstavljamo, ali se i nadam da ćete otići sa željom da naučite još neki strani jezik.

Mi prepoznavamo čuveno načelo Johana Kristofa Adelunga „Piši kao što govoriš, čitaj kao što je napisano“ kojim se Vuk rukovodio prilikom sastavljanja ortografskih pravila književnog jezika. Pravopis našeg jezika sastavljen je tako svaki glas ima svoje slovo. Nismo samo po tome bili čuveni. Poznato je da lako usvajamo jezike. Jedan od najobrazovanijih ljudi svog vremena, Dositej Obradović, znao je devet jezika. Laza Kostić, znameniti srpski pisac, bio je nadaren za jezike. Sa devetnaest godina je preveo sa engleskog Šekspirove tragedije „Romeo i Julija“ i „Otelo“, ali i neka Molijerova dela s francuskog. Sudski ispit posle završneog pravnog fakulteta je polagao kao dvadesetodogodišnjak na mađarskom, a doktorsku disertaciju, dve godine kasnije, na latinskom jeziku. I još jedna zanimljivost koja se tiče srpskog jezika je da je PRESTOLONASLEDNIKOVICA, najduža srpska reč koja ima 22 slova, ušla u Ginisovu knjigu rekorda.

Sada ćemo se osvrnuti na jezik, ne tako omiljen među učenicima, ali jako važan jer je u osnovi većine jezika. Iako se danas više ne govori, latinski je temelj za mnoge evropske jezike. Pored književnog latinskog, kojim je napisana bogata latinska književnost, postojao je i narodni govor, tzv. vulgarni latinski, iz kog su se razvili italijanski, francuski, španski, portugalski, rumunski jezik, koji sačinjavaju romansku grupu jezika. Italijanski jezik govori oko 62 miliona ljudi, većina živi u Italiji. Italijanski je uz latinski drugi službeni jezik u Vatikanu.

Španskim jezikom se govori u Španiji, u Latinskoj Americi, u Meksiku, Venecueli, Peru, Čileu, Argentini i mnogim drugim državama sveta. Zbog velike stope porasta stanovništva koje govori španski smatra se da je pristigao engleski jezik.

Francuski jezik se govori u Francuskoj i Belgiji, bivšim francuskim kolonijama i u Kvebeku u Kanadi. Za 82 miliona stanovnika ovo je maternji jezik dok ga 182 miliona koristi u svakodnevnom govoru. Francuski je, uz engleski i nemački, jedan od tri radna jezika koje koristi Evropska komisija.

Nemački jezik pripada germanskoj grupi jezika. Nemački je maternji jezik najvećem broju stanovnika Evropske unije, tačnije za oko 100 miliona ljudi. Nemački je jedan od zvaničnih jezika Evropske unije. Govori se u Nemačkoj, Austriji, Lihtenštajnu, u dve trećine Švajcarske...

Ruski jezik je jedan od najrasprostranjenijih svetskih jezika. Prema broju ljudi koji ga govore zauzima peto mesto u svetu. Ruski je najveći slovenski jezik i pripada grupi istočnoslovenskih jezika. Njime govori oko pola milijarde ljudi. Svaka četvrta knjiga na svetu objavljuje se na ruskom jeziku, a izdavački fond se povećava svake godine i obuhvata raznovrsnu stručnu, naučnu i udžbeničku literaturu.

Ove godine učenica naše škole Ana Macanović osvojila je nagradu na konkursu, koji je povodom Dana jezika organizovala Narodna biblioteka „Stojan Trumić“ iz Titela, uz podršku Društva srpskog-ruskog jedinstva i Ruskog doma iz Beograda. Ana je napisala rad Моя Россия (Moja Rusija).

Jovana Bošković IV3

ŠKOLA IZ ISTANBULA

Gimnazija „Ruđer Bošković“ je u saradnji sa školama širom sveta. Ovog novembra ugostila je delegaciju iz Turske. Predstavnici „Aci“ škole iz Istanbula, na čelu sa njihovim osnivačem, proveli su nekoliko dana u našem kampusu. U razgovoru sa osnivačem Kerimom Gurčajem imali smo priliku da se upoznamo sa načinom rada njihove škole i dobijemo odgovore na pitanja koja su nas interesovala. Ovo je samo početak lepe saradnje naših škola i nadamo se skorom, ponovnom susretu.

Andrea Mijušković IIII

GOSTOVANJE NEMAČKOG PISCA

Posetio nas je gospodin Geriš, nemački pisac, publicista. Održan je čas sa učenicima u biblioteci kome je prisustvovao i pisac. Tom prilikom su učenici čuli neke upečatljive detalje iz njegovog života, a imali su priliku da i sami postavljaju pitanja i da pokažu šta znaju. Ova poseta je veoma stimulativna za naše učenike jer u kontaktu sa tako uspešnim ljudima i učenici budu podstaknuti da se razvijaju i napreduju kroz obrazovanje. Posebno je lepo direktno pitati pisca kako nastaje književno delo, kako se pisac oseća kad je ono završeno, te kako uopšte izgleda život jednog pisca.

Andrea Mijušković IIII

TAKMIČENJE IZ RUSKOG JEZIKA

Učenica naše škole Ana Macanović osvojila je treću nagradu na literarnom konkursu koji je povodom Dana jezika organizovala Narodna biblioteka „Stojan Trumić“ iz Titela. Konkurs su podržali Ruski dom iz Beograda i Društvo srpsko-ruskog jedinstva iz Titela. Ana je napisala rad „Моя Россия“.

SVETSKI DAN PISMENOSTI

Povodom međunarodnog dana pismenosti, koji se obeležava na današnji dan, 8. septembra, u našoj školi su svi časovi srpskog jezika i književnosti posvećeni razvoju pismenosti u svetu i kod nas. Učenicima su prezentovane mnoge interesantne činjenice o razvoju pismenosti u celom svetu. Sa učenicima se razgovaralo o istoriji pisma, azbuke i abecede, reformi pisma i prvim štamparijama. Poseban akcenat se stavlja na razvoj ćiriličnog pisma i njegovog očuvanja u savremenom dobu.

Ovi časovi služe i kao osvrt i podsećanje na to koliko je važno opismeniti se, negovati pismo, te steći široko i kvalitetno obrazovanje.

Katarina Savić II

KLINIKA PAPIĆ

Ginekolog dr Milena Papić Obradović posetila nas je 11. 10. 2011. godine. Ona nam je prezentacijom „Obavešteni adolescenti, put ka zdravom podmlatku“ govorila o reprodukciji, pubertetu i preventivi mladih ljudi.

Katarina Savić II

MEĐUNARODNI DAN ZDRAVE HRANE

Povodom 16. oktobra, svetskog Dana zdrave ishrane, u restoranu naše škole je održana prigodna manifestacija.

Manifestacija je obuhvatila korisne informacije koje su učenici mogli videti na panou o energetskim vrednostima i potrebnim sadržajem proteina, masti i ugljenih hidrata u namirnicama, ali i sa informacijama o nutritivnoj vrednosti namirnica koje bi trebalo češće koristiti u ishrani kao što su semenke bundeve, suncokreta, plodovi brusnice i integralne žitarice. Pored panoa je bila pripremljena i zakuska sa proizvodima koje bi trebalo više koristiti u ishrani: heljdin, ražani i kukuruzni hleb, semenke bundeve i suncokreta, plodovi brusnice i pita od heljde koja je naročito izazvala interesovanje. Cilj manifestacije je da razvije pravilniji odnos prema ishrani kao važnom segmentu zdravlja ljudi.

Ana Škundrić 11

PRVI DECEMBAR, SVETSKI DAN BORBE PROTIV HIV-a

Prvi decembar, Svetski dan borbe protiv HIV-a obeležen je, na izvestan način, i u našoj školi. Učenici druge godine su imali priliku da razgovaraju sa doktorkom Majom Ristović i od nje saznaju nešto više o načinima sopstvene zaštite i prenošenja ovog virusa, a potom i o rasprostranjenosti istog, mogućoj teoriji njegovog prvobitnog nastanka, rizičnim grupama, kao i rizičnom ponašanju. Ostali smo začuđeni brojem osoba koje su u Africi obolele od HIV-a, a veoma često i od malarije, čime je njihov položaj dodatno pogoršan, naročito praćen činjenicom o nemogućnosti lečenja. Iako smo zaključili da su nam neke od stvari koje smo čuli već bile poznate, takođe nam je bilo jasno da je od izuzetne važnosti da se održava naša svest o njima, kroz često podsećanje i razgovor sa nekim ko je u stanju da nam pruži proverene informacije.

Nataša Novaković 112

U INSTITUTU ZA TRANSFUZIJU KRV

U prostorijama Instituta za transfuziju krvi 6. decembra grupa maturanata i profesora naše Gimnazije nastavila je sa negovanjem lepe i humane tradicije davanja krvi. Učenici su ponovo pokazali visok nivo svesti i poštovanosti.

Do narednog davanja krvi, koje organizujemo na proleće, razmislite da li možete, želite i hoćete da se pridružite velikoj porodici davalaca krvi.

redakcija

POKLONI ZA DOM „DRINKA PAVLOVIĆ”

Prodajom dečijih likovnih radova i skulptura u okviru priredbe „Humanost na delu u dečjem odelu” kao i akcijom prikupljanja garderobe, značajna sredstva su sakupljena i donirana Domu „Drinka Pavlović”. Od prikupljenog novca opremljena je kreativna radionica doma novim radnim stolom i stolicama kao i materijalom i ukrasima koji će uveseliti prostorije doma u predstojećim prazničnim danima.

Zahvaljujemo vam se na učešću!

redakcija

PREDSTAVA „DERVIŠ I SMRT”

Učenici četvrtog razreda gledali su predstavu „Derviš i smrt” u Narodnom pozorištu 18. 12. 2011. Profesorka književnosti je procenila da će nam ovo biti dobra priprema za lektiru. Dopala nam se gluma i to što su beogradski glumci uspeali da podražavaju akcenat, način ponašanja, navike i pokrete tog vremena.

Prepoznali smo i čuvenu Mešinu misao: „Ja nemam dva srca, jedno za mržnju, drugo za ljubav. Ovo što imam, sad zna samo za tugu.” Muzika je bila uznemirujuća, potresna, pratila je jako osećanje patnje zbog izgubljenog brata. Predstava je izazvala radoznalost, rado ćemo se prepustiti čitanju.

Ana Đorđević i Aleksandra Popović IV1

PREDSTAVA „CIGANI LETE U NEBO”

Hladne novembarske večeri ugrijali smo se u Pozorištu na Terazijama u predstavi „Cigani lete u nebo” u režiji Vladimira Lazića uz vrelu krv naših velikih glumačkih lica: Ljiljane Stjepanović, Milene Ražnatović, Ivana Bosiljčića, te članova ansambla ovog pozorišta koji su dočarali lutajući, težak, ali slobodan i strastven život Cigana.

Igra, pesma, razigrani kostimi, veliki broj glumaca na sceni, jednostavna, a efektna scenografija bile su savršen splet u kome se pokazao život Cigana i njihov temperament.

Strast između glavnih likova isijavala je na sceni, ali se završava tragično. U celoj predstavi gledamo veoma naglašene emocije, slušamo pesme Cigana koje odišu bolom, traženjem doma, sigurnosti, ali i slobode koja se na kraju može naći samo u srcu.

Tatjana Koluvijsa
profesor književnosti

U MOSKVI, U MOSKVI!

Mi smo, zapravo, umesto u Moskvu, pošli u Narodno pozorište, da sa profesorkom nemačkog odgledamo predstavu „U Moskvu, u Moskvu” reditelja Franka Kastorfa, a u izvedbi berlinskog pozorišta. Predstava je nastala spajanjem Čehovljeve novele „Seljaci” i drame „Tri sestre” i prikazuje dva različita aspekta ruskog društva: neobrazovani i unekoliko grubi proleterijat i uglednu porodicu vojnog lica koja se iz Moskve doseljava u provinciju.

Četvoročasovna predstava nam je približila ova dva sveta na potpuno neočekivan način. Pored radnje na sceni, na velikom ekranu su prikazivani krupni kadrovi koji su pokazivali izraze lica glumaca. Puna dramatičnih scena, bučnih diskusija, sukoba, pomirenja, bola i sreće, bogata neobičnim rediteljskim rešenjima, ostavila je na nas snažan utisak. Prilično konfuzna priča nas je privremeno ostavila bez reči, ali

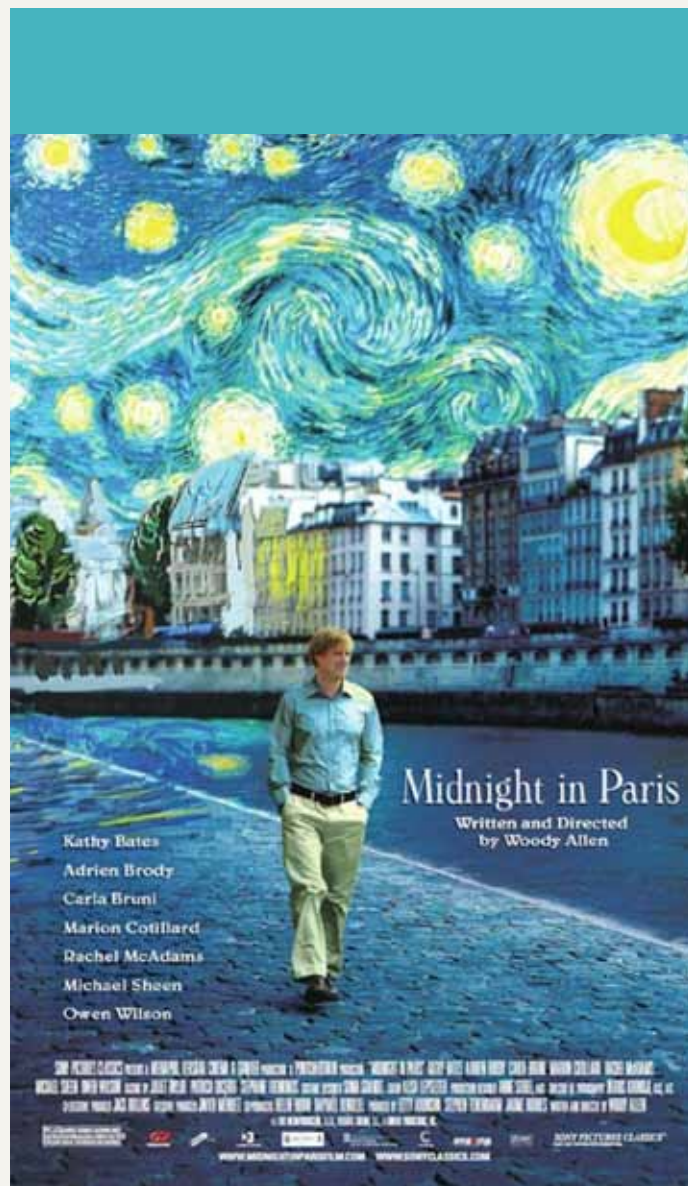
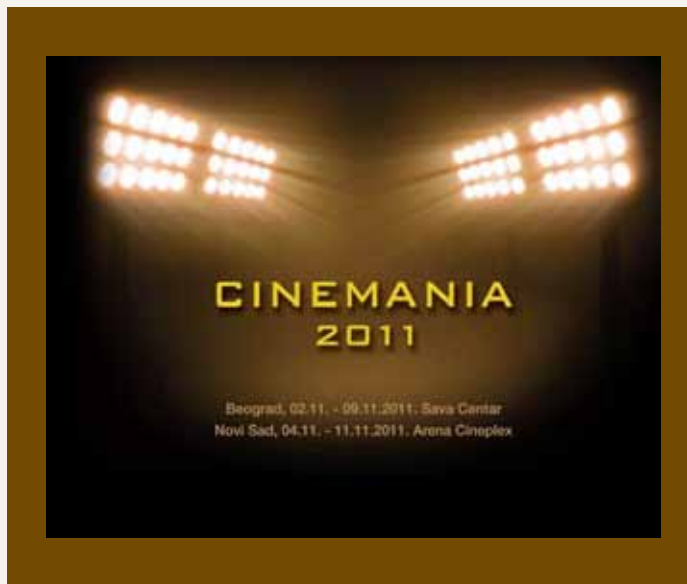
istovremeno zadivljene količinom osećanja koja se može preneti na gledaoce na različite načine – sa udaljene bine sa kojoj se glumci jedva naziru, i iz blizine, kamerom koja prati svaku promenu na njihovim licima – jednako uspešno. Avangardno i zanimljivo.

Ana Macanović IV2

SINEMANIJA

Učenici naše škole su posetili ovogodišnju Sinemaniju i gledali veoma dobra filmska ostvarenja. Prve večeri smo gledali film „Ponoć u Parizu“, reditelja Vudija Alena. Glavne uloge tumače Owen Wilson i Rachel McAdams. Romantična komedija govori o verenicima koji su otišli na putovanje u Pariz, koje će im promeniti život. Frustrirani mladić u gradu svetlosti otkriva potpuno novi način života i sebe pronalazi u svetu iluzije. Film predstavlja odnos supružnika koji ne umeju da nađu zajednički jezik, pa zbog toga odnosi postaju neiskreni, tegobni i završe krajem i početkom nove romanse pisca sa mladom inspirativnom Parižankom koja ume da uživa u šetnji po kiši. Opuštajući, nenametljiv, zabavan film, ostavio je utisak na učenike i profesore naše škole, a sigurna sam i na ostale koji su imali priliku da ga pogledaju. Drugi dan smo gledali film „Glas istine“. Tema je teška i opterećujuća – trgovina belim robljem. Na kraju filma je zavladao muk. Još jednom nam se razvila svest o tome kako je položaj tih ljudi – žrtava, težak i neizvestan. Glas istine bi trebalo da većito dopire do nas, posebno kroz filmska ostvarenja, jer ponekad zaboravimo da živimo srećno i slobodno!

Andrea Mijušković III1

HELENINA LEPOTA VIĐENA HOMEROVIM I EURIPIDOVIM OČIMA

Održan je javni čas 20. 10. 2011. godine na temu lika i veličanstvene Helenine lepote viđene Homerovim i Euripidovim očima. Predavanje je započeto pričom o značaju koji je lepota imala u helenskom svetu. To nam je prikazano na Paridovom primeru. Naime, on je imao priliku da bira da li će biti najveći car, junak ili ljubavnik. Njegov izbor je pao na lepu Helenu, što će doneti propast ne samo njemu, već i čitavoj njegovoj otadžbini, jer će ova njegova odluka dovesti do izbijanja Trojanskog rata. To nas je navelo da se zapitamo o značaju koji telesna lepota ima danas, a dečaci su morali dobro da se zamisle kada su priupitani o tome šta bi oni izabrali. Dalje smo slušali o Heleninom liku i načinu na koji je njena izuzetna lepota prikazana u Ilijadi i Odiseji. Mnogi su tada prvi put čuli da se Helena pokajala zbog svog odlaska u Troju sa Paridom i osetila žal za pređašnjim mužem i otadžbinom.

Zaključili smo da je Helena u ovim delima predstavljena kao ideal ženske lepote prema helenskim shvatanjima. Njena lepota je nesvakidašnja, ona potresa dušu, ostavlja pustoš, ali i ispunjava određenim milosrđem i humanošću. Lepota koju Helena poseduje u ovim delima, a koju je Homer stvorio, potpuna je.

Pored telesne lepote ima i lepu dušu. Uspeli smo i da određene motive iz ovih dela povežemo kako sa narodnom, tako i sa svetskom književnošću. Motiv praštanja, koji se javlja kada Menelaj, očaran Heleninom izuzetnom lepotom, reši da joj oprosti, veoma je redak u našoj književnosti, ali, sa druge strane, u pesmi o Banović Strahinji naglašen još više nego u helenskoj književnosti.

Događaje iz Heleninog života opisao je i Euripid u svojim dramama. „Najtragičniji od svih pesnika“, kako je za njega rekao Aristotel, značajan je za svetsku književnost upravo zbog pažnje koju je, među prvim, pridavao ženskim likovima. Na taj način, on se borio protiv tada aktuelne društvene pojave – zapostavljanja žena.

Čuli smo ponešto o tri njegova dela: Trojanke, Helena i Orest. Upoznali smo se sa njegova dva potpuno različita pogleda na Helenu. Dok je ona u Heleni prikazana kao verna ljubav, u Orestu ona više ne predstavlja oličenje čiste nevinosti.

Ovo predavanje nas je podstaklo na razmišljanje o pojmu lepote, njenoj važnosti, ali nas isto tako uverilo da telesna lepota nije dovoljna i da uvek treba da stremimo ka postizanju potpune lepote.

Nataša Novaković II2

POSLEDNJI ČAROBNAK ANTIKE

Učenici IV3 održali su javni čas na kojem su pričali o jednom od najvećih osvajača svih vremena, Aleksandru Velikom. Luka, Jovana i Ana su napravili prezentaciju u kojoj su opisani svi Aleksandrovi vojni pohodi, uspesi i privatan život. Poznat nam je pre svega kroz priču o Gordijevom čvoru. Prema proročanstvu, onaj ko odmrši ovaj čvor, vladaće svetom. Aleksandar je to uradio jednim potezom mača. Nakon upoznavanja sa njegovim burnim životom, upustili smo se u zanimljivu diskusiju.

Jovana Bošković i Ana Simonović IV3

„VENI, VIDI, VICI”

„Veni, vidi, vici” naziv je oglednog časa održanog u petak 11. 11. 2011. u četvrtom razredu. Obnavljali smo frazeologizme i znanje grčke mitologije. Čas je bio uspešan i zanimljiv.

Došli, videli i pobedili momci četvrtog jedan Nikolić, Kežić, Stević i Vučić, a u četvrtom tri Luka i Milica. Naučili smo da ne treba mlatiti praznu slamu i presapati iz šupljeg u prazno. Još manje dozvoliti nečemu da bude jabuka razdora među nama. Ponosno nosimo Prometejev oganj, hodamo čistih ruku i u svakom trenutku smo spremni da zasučemo rukave i učinimo pravu stvar. Čas osmislila profesorka Katarina Urošević, a na času sudića ni po babu ni po stričevima profesorka srpskog Tatjana Koluvića.

redakcija

UNIVERZALNA AKTUELNOST HAMLETOVOG LIKA

Ogledni čas „UNIVERZALNA AKTUELNOST HAMLETOVOG LIKA” održan je u petak 28. 10. 2011. Maturanti su bili glavni akteri na času, a čas je osmislila profesorka Katarina Urošević. Gošće su bile glumice Anrea Lekić i Milica Divac koje su nas vratile u Šekspirovo vreme na trenutak stvaranja čuvenog Hamletovog monologa.

Pokušaj da se govori o Šekspiru nije lak uprkos činjenici da o njemu ima toliko podataka, rasprava, biografija... Ana Đorđević i Anja Pavićević su nam napravile kviz kojim smo proverili znanje o liku i delu znamenitog pisca. Kada i gde se rodio Šekspir? Ko su mu bili roditelji? U koje je istorijsko doba živio? Kako mu se zvala žena? Maturanti su pokazali impresivno znanje.

Šekspir je bio opčinjen engleskom istorijom. Veoma ga je interesovalo razvijanje nacionalnog mita. Zanimali su ga i britanski etniciteti (velški, škotski, irski), rasne razlike (Otelo) i niže društvene klase gradske i seoske. Prisetili smo se zašto je bilo važno da je Šekspir stvarao u zlatno doba...

Čest motiv kod Šekspira su cvetovi koji imaju posebnu simboliku. Jana je pripremila prezentaciju. Nakon toga Katarina Đenadić nam je odglumela delić iz Ofelijinog monologa. Trenutak kada ona deli cvetove.

Ruzmarin je sećanje i to daje Leartu; dan i noć znači ljubavne misli i to zadržava za sebe, mirođija znači laskanje, a kandilka neverstvo to dalje kralju; rutvicu koja označava tugu i kajanje daje kraljici i sebi iz različitih razloga. Krasuljak znači pritvorstvo – stavlja ga u nedra pored dana i noći kao opomenu. Ljubičice znače vernost. Ona ih ne može dati nikome, jer više vernosti nema u svetu od kada je njen otac umro.

Čuveni dramski postupak PREDSTAVA U PREDSTAVI primenio je Šekspir u Hamletu. Predstava se zove Mišolovka i njena uloga je bila da ulovi kralja. „Mišolovku” su izveli Dušan, Teodora i Vuk.

Kao uvod u filozofiranje o čuvenoj Hamletovoj dilemi poslužio nam je monolog koji je govorio Luka Kežić. U filozofiranju na temu hamletovštine istakli su se Luka Bojčić, Aleksandra Popović, Ana Macanović, Danilo Plavšin... i naravno profesorka Nena.

Na kraju časa smo popunili upitnik: TO BE OR NOT TO BE A FAN OF SHAKESPEARE?

redakcija

TRNOVIT PUT OD LUSI DO HOMOSAPIENSA

Učenice odeljenja II2 – Sonja Pavlović, Jerinić Nevena, Nataša Novaković, Iva Žunić i Vanja Dobrilović pripremile su javni čas iz istorije, biologije i geografije o genezi čoveka kroz paleolitski period. Učenicima drugog i četvrtog razreda, koji su prisustvovali javnom času, dočaran je filogenetski razvoj naše vrste sa istorijsko – socijalnog i biološkog aspekta, uz geografsko mapiranje područja na kojima su pronađeni ostaci prvobitnih ljudi. Čas je prisutnim učenicima bio zanimljiv, jer je uz adekvatnu multimedijalnu prezentaciju, korišćen i filmski materijal.

istoričari, biolozi i geografi

OGLEDNI ČAS IZ FIZIKE

Ogledni čas iz fizike održan 14. 11. 2011. imao je dve ideje. Prva je upoznavanje sa naučnicima zahvaljujući kojima planeta sija i druga motivisanje učenika sa slabijim postignućem iz fizike. Saznali smo da je davne 1831. godine Majkl Faradej otkrio elektromagnetnu indukciju, Tomas Edison generator jednosmerne struje, a Nikola Tesla konstruisao generator naizmenične struje i ukazao na sve njene prednosti u odnosu na jednosmernu. Takođe, imali smo priliku da uživamo u izvođenju demonstracionih ogleda.

Andrea Mijušković III1

ISTORIJA – PRIPREMA ZA EKSKURZIJE

Učenici naše gimnazije, su se dobro pripremili za ekskurzije tako što su održali niz javnih časova iz istorije posvećenih kulturno-istorijskim, sportskim i zabavnim sadržajima, sa kojima će imati prilike da se upoznaju i da ih vide na predstojećim putovanjima sa školom. Prag, Atina i Barselona, evropske metropole oduševile su sve prisutne sa svojim bogatim sadržajima i izuzetnom lepotom.

Lidija Protić, prof. istorije

KVIZ: DA LI SMO UOPŠTE KULTURNI

Kviz u proveravanju opšte informisane održao se 25. 11. 2011. Profesorke srpskog su obećale lud provod i petice za porednike. Da li je to bila najvažnija motivacija ili učenici ove škole vole da se takmiče – ostaće enigma. Sve u svemu nestrpljivo su očekivali obračun. Prvaci su imali tri ekipe, a jedna je bila iz četvrtog. Porednici su ekipa četvrtog razreda: Ana Macanović, Danilo Plavšin, Vukan Vušurović i Stevan Stević.

Katarina Urošević,
profesor književnosti

SLUČAJ BEKET

Prošlog petka 9. 12. 2011. okupili smo se na filozofsko-umetničkoj radionici i čekali Godoa. Profesorke Nena i Katarina su nas smestile u krug tako da smo svi morali da budemo aktivni. Nije bilo sakrivanja iza drugara. Došli smo do opasnih zaključaka o filozofiji egzistencije, apsurdu, esenciji, čekanju... Vladimir i Estragon su nam postali beskrajno simpatični, a duboko smo se zamislili o vlastitom životu. Sa nestpljenjem čekamo sledeći petak kada će nam dramska trupa (Megi, Dušan, Jana i Teodora) izvesti deo iz drame. Učenici četvrtog tri imaju zadatak da naprave plakat za predstavu na času dizajna.

POSLOVICE

Na javnom času, održanom 30. novembra 2011. godine, učenici drugog i trećeg razreda su imali priliku da čuju poneku poslovicu na brojnim jezicima kojima učenici naše škole vladaju. Na taj način nismo samo uspeali da naučimo neke korisne životne mudrosti, već takođe i da napravimo određenu paralelu između ovih poslovice na nemačkom, ruskom, francuskom, španskom, italijanskom i naravno, onom jeziku od koga je sve zapravo i počelo – latinskom. Uspeali smo i da zaključimo koliki su uticaj običaji pojedinih naroda izvršili na njihova kazivanja, pa tako

između poslovice sa istim značenjem u različitim jezicima ipak postoje određene razlike. Sada još samo da ono što smo naučili i primenimo...

DINASTIJA PETROVIĆ-NJEGOŠ

Odeljenje IV1 je imalo priliku da uživa i da se upozna sa crnogorskom istorijom kroz predavanje i prezentaciju na času istorije. Radulović Jovana i Vušurović Vukan su uspeali da nam prenesu obilje informacija o vladajućoj dinastiji u Crnoj Gori kroz nekoliko vekova. Pored toga što su oni sad već vrsni poznavaoči crnogorske istorije, njihovo crnogorsko poreklo je bilo osnovna motivacija da nastane jedna ovako iscrpna prezentacija, koja je sadržala oko 40 slajdova. Slajdovi i predavanje nas upoznaju sa zanimljivom pričom potkrepljenom podacima i fotografijama o vladajućoj dinastiji Petrović – Njegoš u Crnoj Gori u periodu od 1696. do 1918. godine. Ovaj kreativni vid nastave je unapredio znanje naših učenika o postojanju i razvijanju mnogobrojnih i svestranih veza između srpske i crnogorske istorije, koje su vekovima spajale srpski i crnogorski narod.

redakcija

MUZEJ AUTOMOBILA

Kao nagradu za učešće u takmičenju u izradi skulptura od reciklažnih materijala pod nazivom „Eko art“, grupa učenika prve i druge godine osvojila je odlazak u Muzej automobila.

Muzej je najmlađi u nizu tehničkih muzeja u Srbiji, a osnovali su ga Skupština grada Beograda i gospodin Bratislav Petković, kolekcionar i vlasnik zbirke istorijski značajnih automobila i arhivske građe o razvoju automobilizma kod nas. Sedište Muzeja je u zgradi koja nosi naziv Moderna garaža i koja je proglašena za kulturno dobro i predstavlja karakterističan spomenik tehničke kulture.

redakcija

ŽELEZNIČKI MUZEJ

Ruđerovci su posetili Železnički muzej u Beogradu u sredu, 21. 09. 2011. U poseti koja je trajala nešto manje od 2 sata, saznali smo mnogo zanimljivih podataka o istoriji železnice Beograda, kao i u svetu. Čuli smo priče o „Letećem Beograđaninu“ i „Orijent ekspresu“, razgledali smo Šargan salu. Ono što je bilo najinteresantnije su makete vozova koje su napravili učenici, potom smo videli uniforme železničara. Vodič u muzeju nam je objasnio da se uniforme železničara nisu mnogo razlikovale od uniforme vojnih lica. U školu smo se vratili puni utisaka sa nekoliko novih informacija o našem glavnom gradu.

Ana Škundrić i Tara Vučić 11

PLANETARIJUM

Učenici prvog razreda naše škole, zajedno sa profesorkom geografije Majom Serdar, 12. oktobra 2011. posetili su Planetarijum, koji je smešten na ušću reke Save i Dunava na Kalemegdanu. Tamo smo naučili kako da se orijentišemo pomoću zvezda, saznali više podataka o Velikom medvedu i Velikim kolima kao i o mnogim drugim sazvežđima. Čitav ambijent je divan, jer se sve posmatra na plafonu i zidovima sobe koja je sagrađena u poluluku. Ovom posetom uspešni smo da se suočimo sa beskrajnim postranstvom zvezda i kosmosa.

Nadamo se da je neke od nas ova poseta zainteresovala toliko da će se baviti astronomijom ili astrofizikom, a neke da postanu poete koje će u zvezdama naći inspiraciju za pisanje pesama. Puni utisaka vratili smo se srećni što smo proširili naše znanje iz ove oblasti.

Ana Škundrić i Tara Vučić 11

MUP

Učenci I razreda posetili su MUP Srbije 26. 10. 2011. Na početku smo obišli Komandno-operacioni sistem „92” i „Avala”, zatim pritvorsku jedinicu, a na kraju su nam društvo pravili policajci i psi dresirani da pronađu eksploziv i drogu. Pokazali su nam kako se uz pomoć pasa može pronaći droga i kako se oni dresiraju. Oprema koju nose u različitim okolnostima nas je posebno fascinirala. Dečaci su, moram priznati, mnogo više uživali u ovoj poseti od nas devojčica!

Katarina Savić I1

SKUPŠTINA

Učenci četvrte godine su 7. decembra 2011. otišli u dvosatnu posetu Skupštini Srbije. Po ulasku u ovu velelepnu zgradu, koja se nalazi u izrazitom kontrastu u odnosu na okolinu, prvenstveno po raskosnom izgledu, videli smo statuu Karađorđa i drugih značajnih vladara, koji su simbol zajedništva koje je postojalo u okviru Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. Pored toga smo saznali da je luster koji krase visoke tavanice ove zgrade treći po redu najteži u Evropi. Posetili smo i biblioteku koja broji 60.000 knjiga, a najstariji dokument koji je u njoj pohranjen je Slavenoserbski magazin, čiji je začetnik Zaharija Orfelin. Vodič nas je upoznao sa činjenicom da se danas radi na modernizaciji ovog objekta, ali istovremeno i očuvanju onoga što je upravo zbog svoje arhaičnosti posebno.

Nataša Novaković II2

KULA NEBOJŠA

Sa istorijom nastanka kule i njenog imena upoznao nas je vodič uz razgledanje četiri nivoa kule. Potrebno je spomenuti da je ispred same kule pogubljen grčki pesnik i revolucionar Riga od Fere koji je podržavao otepljenje i samostalnost pravoslavaca od Osmanskog carstva. Izložene su i fotografije Beograda početkom devetnaestog veka, kao i Beograd u Drugom srpskom ustanku. Da podsetimo, kula Nebojša dobila je naziv negacijom glagola bojati se, što bi značilo da je neosvojiva. To je bila poseta u kojoj smo proširili znanja o istoriji Beograda i borbi Srbije za oslobođenje od Turaka.

Katarina Savić I1

KNJIGE SPAJAJU LJUDE

Učenici naše gimnazije su 26. oktobra 2011. godine posetili 56. Međunarodni beogradski sajam knjiga. Kao i prethodnih godina, izdavači su imali puno novog da nam ponude, a ni ovoga puta nisu manjkali u originalnosti, sve u želji da privuku našu pažnju. Tako su, dok su oni manje originalni nudili različite pamflete, pojedini osmislili proveren način da prodaju veliki broj knjiga – uz svaku kupljenu knjigu poklanjali i čokoladu. Na taj način smo mogli da uživamo prelistavajući knjige koje smo kupili, ali i da se istovremeno sladimo ovom poslasticom. Privukli su nas brojni naslovi, kako domaćih, tako i stranih autora. Vreme smo odvojili za japansku, francusku, kao i nemačku književnost. Odvojili smo vreme i da se bolje međusobno upoznamo pričajući upravo o knjigama koje nas zanimaju i na taj način se uverili u slogan ovogodišnjeg sajma – knjige spajaju ljude!

Nataša Novaković I12

NESVRSTANI OD BEOGRADA DO BEOGRADA

Učenici naše gimnazije posetili su Muzej istorije Jugoslavije u okviru izložbe Nesvrstani od Beograda do Beograda. Izložba je organizovana povodom pedesetogodišnjice prvog Samita nesvrstanih koji je održan u Beogradu daleke 1961. godine. Na izložbi su se mogli videti pokloni koje je Tito dobio od raznih prijatelja naše zemlje širom sveta. Ovi pokloni imaju neprocenjivu materijalnu, kao i kulturnu vrednost. Poseban deo izložbe je nosio naziv Drugarica a la mode i prikazao je modu posleratne Jugoslavije koja odiše jednostavnošću i elegancijom.

Izložba Zlatni album je posebno interesantna zato što je čine slike iz privatnog i javnog života Jovanke i Tita, a istovremeno prati način i stil njihovog odevanja tokom najglamurnijeg perioda njihovog života.

Luka Bojčić
Jovana Bošković IV3

MUZEJ SAVREMENE UMETNOSTI

Muzej savremene umetnosti, tačnije izložbu „Za male i velike“ posetili smo 11. 11. 2011. godine. Ova izložba se bavi pojavama igranja i igre, njihove važnosti za sve ljude – kako male, tako i velike, ali i njihovog sve češćeg odbacivanja u modernom društvu kao nečeg što je budalasto. Uživali smo posmatrajući instalacije i eksponate koji su osmišljeni tako da nas podstaknu da uvidimo da se umetnost krije u svakodnevnim stvarima – gubicama, budilnicima, pa čak i u bankovnim priznaticama. Završili smo posetu muzeju zadovoljni prisećanjem o važnosti igranja i lepoti detinjstva.

Nataša Novaković II2

MUZEJ NIKOLE TESLE

Posetili smo 17. 11. 2011. godine Muzej Nikole Tesle. Imali smo priliku da se upoznamo sa bežičnim prenosom električne energije na daljinu, pomoću velikog transformatora. Ovaj način prenosa, poznatiji nam je iz filmova „Ratovi zvezda“. Takođe smo videli lične stvari Nikole Tesle, kratak film o njegovom životu, brod na daljinsko upravljanje, indukcion motor i njegov portret. Muzej smešten u centru grada jedini je koji čuva ličnu zaostavštinu Nikole Tesle i poseduje izuzetno vredne kolekcije.

Andrea Mijušković III1

BIZIONARIJUM

Krajem septembra odabrana grupa gimnazijalaca bila je u Prirodnačkom muzeju na izložbi Bizionarijum. U dvorištu muzeja nalazi se stalna postavka koja se sastoji od kostiju i lobanja bizona koji su pronađeni na području Balkanskog poluostrva. Ostali potiču još od ledenog doba, a pronašli su ih radnici dok su pripremali teren za gradnju. Otkupio ih je jedan čovek koji ih je kasnije za simboličnu cenu prodao muzeju. Ova poseta nam je bila izuzetno zanimljiva.

redakcija

FILM „OKEANI”

Dana 20.10. učenici koji su pokazali primerno vladanje na ekskurziji, nagrađeni su bioskopskom projekcijom filma „Okeani”. Za realizaciju ovog projekta, bilo je potrebno 5 godina i 50 miliona evra, što ga čini najskupljim francuskim dokumentarcem. Film je bogat fascinantnim kadrovima morskog životinjskog sveta i daje nam totalno drugačiju sliku o svetu koji nas okružuje. Prikazana nam je opasna i nepoznata strana okeana i stvoren utisak da plivamo zajedno sa njima.

Andrea Mijuskovic III1

FESTIVAL NAUKE

Još jedan festival nauke, posetili smo 02.12.2011. godine. Imali smo priliku da vidimo prezentacije namenjene lakšem i zanimljivijem učenju. Pažnju nam je privukao štand hemije i mladi naučnici koji su nam pokazali kako se pravi sapun, kako zalediti ružu, i pružili nam priliku držimo laboratorijskog miša i još mnogo toga.

Savić Katarina I1

INTERVJU

– Koliko dugo treniraš fudbal?
Fudbalom se bavim već 10 godina.

– U kojem klubu si počeo da treniraš?
Počeo sam da igram u Fudbalskom klubu „Zeta” iz Crne Gore.

– Za koji klub trenutno igraš?
Trenutno igram za „Crvenu zvezdu”, na poziciji golmana.

– Da li ti je teško da uklopiš školske obaveze sa treninzima?
Nije mi lako da uklopim školske obaveze sa treningom jer sam često umoran.

– Kako provodiš slobodno vreme?
Slobodno vreme uglavnom provodim odmarajući se kod kuće, mada volim da se bavim rekreativno i drugim sportovima, kao što su tenis i košarka.

– Imas li fudbalskog uzora?
Da, uzor mi je Oliver Khan, nemački golman.

– Da li planiraš da se bavis fudbalom u budućnosti?
Nameravam da nastavim da se bavim fudbalom i nadam se da ću jednog dana biti uspešan fudbaler.

Sportista – Boško Božović 11
Novinar – Andrea Mijušković IIII

PERO, KIČICA, PERO, KIČICA...

MENI JE MOJA OTADŽBINA NAJDRAŽA

Mnogima je otadžbina samo teritorija odakle potiču, vuku korene. Ipak, za mene je otadžbina nešto više. To je mesto pripadanja, želja da se vraćam, razlog da se ponosim, ponekad i nepotrebno, ljudi slični meni, nešto što me određuje.

Zemlja mojih predaka, ona za koju su stvarali i u njenom okrilju zamišljali svoje potomke, jeste Srbija. Sa geografskog stanovišta, to je mala zemlja, ali njena istorija, puna ratova i patnji, određuje je kao veliku i jaku. Ipak, ona je više od zemlje koja se borila i opstala, ona je zemlja koja je dala brojne naučnike i umetnike, ljude vredne svakog divljenja i poštovanja, pa čak i daleko izvan njenih granica.

Kao i svaka druga zemlja, i Srbija bi bila samo različitim istorijskim i političkim okolnostima određena teritorija da nije naroda koji je čini posebnom. Mom narodu se i danas, kao i uvek u prošlosti, pripisuju brojne osobine, ali jedna prožima čitavu našu istoriju, pa i danas određuje sve sfere našeg života – ponos. Srpski narod se ovom osobinom krasio često i na svoju štetu, pa su se tako brojni srpski junaci radije odricali sopstvenog života, nego prelazili preko ponosa i časti, a te osobine su se nadasve veličale i u narodnim pesmama. Tako i danas često biramo dostojanstvo nad mogućom srećom, uspehom, šansom.

Moja otadžbina je i danas stecište velikih imena, pravih heroja, koje je srpski narod, uprkos teškoćama vremena i velikog broja onih koji se kao takvi sami, ali bez osnove i zasluge, nameću, uspeo da prepozna i veliča na pravi način. Jedan od takvih je zasigurno i Novak Đoković, čovek koji nam je bezbroj puta izmamio osmehe na lica, prikazao našu zemlju i narod u najlepšem svetlu, boreći se za sebe, ali uvek i za nas, dopuštajući nam da i sami osetimo ukus pobede, često je nama i posvećujući.

U doba opšte globalizacije, moja otadžbina je ipak zadržala dosta od tradicije, kulture i običaja. Dok se danas širom sveta sve brže gube osobenosti naroda, mi i dalje na isti način uživamo u čvarcima i svinjetini, negujemo narodne igre i muziku, a ne odričemo se ni omladini smešnih i zastarelih običaja.

Uprkos tome što moja otadžbina ima dosta mana, stvari koje treba promeniti, a na kojima se retko radi, ona meni i dalje ostaje najdraža. U današnje vreme kada je se brojni odriču i o njoj šire loš glas, mnogi bi to nazvali ludošću. Ja to osećanje, kada smo spremni da prihvatimo kako ono najlepše, tako i najgore od nje, nazivam LJUBAV PREMA OTADŽBINI.

Nataša Novaković II2 – domaći zadatak iz srpskog jezika i književnosti

Vladislav Švarc II2

Anđela Đurđević II

Aleksandra Đurđević III

Jelena Savić II2

PERO, KIČICA, PERO, KIČICA...

ZAVRŠIMO PRIČU...

Veslam do ostrva i pronalazim kovčeg sa blagom zakopan u pesku. Iako umoran od veslanja, moje slabe ruke nadjačala je radoznalost. Safiri, zlato, smaragdi, rubini, srebrni tanjiri, kašmir, svila, dijamanti, pregršt bisera i, uz sve to, u sasvim maloj kutijici od kaučuka, sreća. Podignem glavu od ovih dragocenosti i pogled mi se spusti na stari pergament. Začuden čitam jedva vidljiva slova: „Šaka zlata ili nokat sreće pokazaće istinski sjaj u očima. Misli glavom, a ne rukama.“ Ne shvativši poruku, bez razmišljanja posrnuh ka zlatnoj kruni i sa osmehom na licu, videh svoj odraz u bakarnom ogledalu. Pomislih: „Nema veće sreće od ove“, užurbano krećem da se kitim blagom. Konačno srećan, stojim na zlatnom postolju kao Cezar. Imao sam želju da se dočepam i poslednjeg prstenja u kovčegu. Stavivši ga na ruku, zemlja poče da podrhtava sve jače i jače. Odjedanput tišina. Pomislih da je sve gotovo i da sam najbogatiji čovek na svetu. Zemlja ispod mojih nogu se rascepi i proguta me. „Sreća je u malim stvarima, sve što sija, nije zlato.“

Alexandra Accroglano i Kristina Dvornik IV3

Andela Đurđević I1

Andrea Vujović III2

Andrea Vujović III2

ZAVRŠIMO PRIČU...

Beskrajno crne i duboke oči gledale su u moje izbledele, i sasvim tihe pred strahom koji su slutile. Najednom, gotovo da sam mogla da osetim njihovo utrnuće negde na putu do mojih. Beonjače, belje od najbistrrije zore, obasjavale su tamu poput hiljadu sveća u noći. Moje telo obamrlo pred nepoznatim stajalo je tek tako bačeno kao stara krpena lutka u nekom zaboravljenom ćošku koja se tek na momente činila živom. Piskavu tišinu koja je zujala u ušima parao je samo zvuk upečatljive ogrlice koja je igrala praćena dašcima vetra koji su dopirali unutar pećine. Moju bezbednost niko nije direktno ugrozio, ni silueta, ni tama ni zvuk, a opet pećina je postala moja tamnica. Silueta se činila bližom nego ikad, srećne misli koje su me držale na nogama nestale su i moj život je izgubio smisao. Ta silueta bila je moja najgora noćna mora, život u samoći, nepoznatom, otuđenom i beznađežnom, sa jednom ogrlicom koja je visila oko vrata poput tega, čisto da podseti na život koji je nakada postojao, život u kome sam nekome značila.

Mina Ivanović IV1

ZAVRŠIMO PRIČU...

Uzlećem u balon i na vidiku ugledam stvorenje sa muzičkim instrumentom. Serafim svojim blaženim osmehom miluje žice pozlaćene harfe. Zvuci, kojih je on tvorac, prodiru u dubinu duše. Negde u među prostoru ovog i „onog“ sveta on sedi i svojom malenom harfom unosi u srce ljubav i smirenost. U kratkom trenutku u kojem mi je on dozvolio da ga vidim, ja sam upao u carstvo mira i blaženstva. I isto tako kao što sam ga i video, u jednom kratkom i zanosnom trenutku, u sledećem on je napustio moj vidokrug. Da li je to bila samo igra svetla i senke, najobičnija varka ili glasnik Božji, koji je u svojim notama krio glas oca svevišnjeg – pitanje je koje će me najverovatnije mučiti do kraja mog ovozemaljskog života, a možda i duže.

Miloš Strahinović
Vanja Vukadinović III1

Milica Nikolić IV3

Моя Россия

Когда меня спрашивают, что для меня представляет собою Россия, в моих мыслях является слово – родина. Огромная, холодная Россия (которая даже не страна моих предков, а только страна моего раннего детства) в моих воспоминаниях является великой, прекрасной.

Когда спрашивают про моё детство, я вспоминаю снег. Вспоминаю широкие бульвары столицы, маленький магазин на углу и руку моей мамы – руку, ведущую меня через Москву и через жизнь. Эту жизнь, о которой первые воспоминания связаны с Россией, где я первый раз увидела снег, первый раз нашла друга. Как будто вчера рождались первые любви!

Думаю про вещи, которые я любила: про борщ, русский шоколад, конфеты, прогулки по Арбату и новогодние фейерверки. Вот, передо мной является Кремль – пространный и великолепный. Стою, смотря на Дом-музей Пушкина, мечтаю что буду учиться на «Ломоносове».

Вдруг, я снова в детском саде. Сажу рядом с Машей, мы придумываем вопросы для нашей викторины – слишком смотрели «Кто хочет стать Миллионером?». Только что закончили с посадкой тюльпанов во дворе, а потом будем ложиться спать. Я волнуюсь – у меня проблемы с подругами: одна другую не любят. И спрашивают меня, с кем хочу дружить? А я просто не знаю что делать – ведь я обе люблю. Мы даже снеговика лепили вместе. И играли вместе. А они поссорились.

Сейчас уже шлёпаю по лужам растопленного снега, в юбке и колготках, думаю, что на самом деле прекрасно быть учеником. Чувствую себя отлично – радуюсь, что легко поступила в первый класс и нашла друзей. Зимнее серое небо надо мной, но я уже ничего не вижу. Я встретила Женю, свою первую любовь, друга из парты. Снова я увидела его красные щёки и стидливую улыбку. И мы вместе идём в школу.

Замёрзлая Москва под нами. Мы с бабушкой стоим на мосту. Она к нам в гости пришла, и волнуется, как нам за границей. «А зачем, бабушка?», спрашиваю. Ведь мне здесь хорошо. Чуть холодно, но совсем нравится. Потом мы с бабушкой в разных музеях побывали – в Третьяковке, в Домах-музеях Пушкина и Толстого. Бывали и в храме Христа Спасителя – он ещё не был полностью закончен.

Потом смотрели «Лебединое озеро» в «Большом театре» – я испугалась, потому что слышала, что не пускают маленьких детей, но меня пропустили. Зрительный зал такой прекрасный, весь в золоте и просто такой ... огромный!

Сцена далеко, но мне всё-таки получается увидеть, что происходит с актёрами.

Внезапно слышу своё имя. Я снова в жарком Белграде, мне 17 лет, и жизнь не будет являться такой светлой, как раньше. Но этот мир, который остался глубоко во мне, не исчезнет. Россию не забуду. Никогда!

Ana Macanović IV2

Iva Žunić II2

Svako vredi onoliko koliko i ono za čim teži (Marko Aurelije 121–180. god.)

– analizirati citat dovodeći ga u vezu sa filozofskim učenjima stoika i epikurejaca

Život gubi svaki smisao i vrednost ako čovek nema pred sobom neki cilj prema kome upravlja svaki svoj napor i svoju misao. Retko je cilj kome se teži izraz nekog zla, ali često mogu biti zla sredstva. Zbog toga je važno naći meru i ravnotežu između naših sposobnosti i onoga što smo postavili kao cilj kome težimo. Ako postavimo sebi cilj koji ne možemo dostići, izgubićemo duhovni mir, osećaj spokojstva i zadovoljstva, stanja koja su neophodna za dobar život. Takođe, ako težimo malim, beznačajnim stvarima, osećaćemo se umorni od života, lutaćemo bez smisla i orijentacije. Zbog toga je važno biti mudar i preispitivati sebe, svoje mogućnosti i htenja, težiti za postizanjem duhovnog mira i tragati za smislom postojanja u ovom svetu. Ako razmišljamo kao epikurejci, da je život jedan i da ga zbog toga treba živeti smisleno, postavili bismo sebi cilj kome ćemo težiti, trudeći se da nam ono što odlučimo da radimo istovremeno donese zadovoljstvo i sreću. Taj put treba da je oslobođen svih strahova i nemira, a ispunjen mudrim izborima koji će doprineti izbegavanju bola bilo koje vrste.

Vrednosti čoveka, koje se mogu meriti prema ciljevima koje sebi postavlja, su vera u sebe i svoju mudrost, nepriznavanje slučajaja i neprihvatanje sudbine kao nečeg što nam je predodređeno. Čoveku su date različite mogućnosti, jer je on prirodno povezan sa svetom i njegov život je u skladu sa prirodom. Čovek mora istrajati, i kako misle stoici, slobodom volje i snagom duha, uz prihvatanje zakona prirode, mudar i moralno ispravan čovek, ostvariće ono što je postavio kao svoj ideal i samim tim ostvariće sebe.

Marko Aurelije je verovatno bio svestan koliko vredi kada je postavio sebi cilj da bude rimski car. Svoju mudrost filozofa doveo je u ravnotežu sa imperijom kojom je vladao. Otuda i njegova misao da svako vredi onoliko koliko i ono za čim teži.

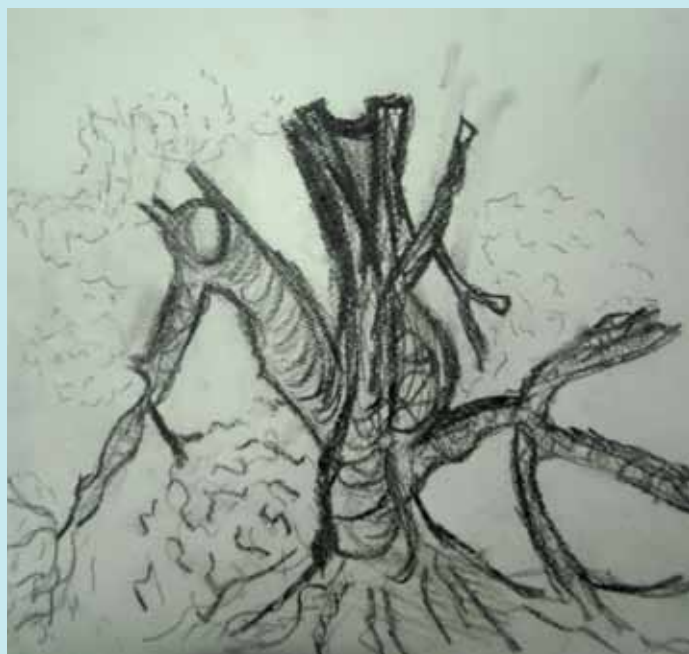
Jana Ljubičić IV1
(Rad je pisan na času filozofije.)

Andrea Lekić II2

Sonja Pavlović II2

Milan Kojić II2

Tara Vučić I1

KONKURS ZA NAJBOLJU FOTOGRAFIJU

Odjeljenje za međunarodne ispite pri Univerzitetu u Kembridžu je povodom održavanja 7. Međunarodne konferencije nastavnika (Kembridž, 11-14. 09. 2011) organizovalo konkurs za najbolju fotografiju koja promovise i oslikava osobine učenika koji pohađaju neki od CIE programa, a to su: samopouzdanje, odgovornost za sebe i druge, inovativnost i angažovanost.

Fotografije su bile podeljene u dve kategorije: Primary (prikaz aktivnosti učenika uzrasta od 6 do 11 godina) i Secondary (prikaz aktivnosti učenika uzrasta od 12 do 16 godina). Konkursom su bile predviđene nagrade za svaku kategoriju, kao i nagrada za najbolju fotografiju iz obe kategorije.

Upravo je fotografija Many hands make light work koju je snimila Dragana Milanković, koordinator Kembridž programa u našoj školi, jednoglasnom odlukom žirija proglašena za najbolju u obe kategorije. Nagrađena fotografija je po mišljenju žirija jasan primer kolaborativnog učenja koje u ovom slučaju prikazuje uključenost svih članova grupe prilikom izrade zadatka kao i njihovo zadovoljstvo i osećaj sigurnosti.

redakcija

HALLOWEEN PARTY

Milena Aleksić, an IB program student, made a great presentation about the Halloween celebration. It is a holiday celebrated on the night of October 31st. Irish and Scottish immigrants carried different versions of the tradition to the North America in the nineteenth century. Traditional activities on that day are: trick-or-treating, bonfires, costume parties, and visiting „haunted houses” and they are usually reserved for children. Kids go from house to house and ring the neighbors’ door-bell asking for treats with the following „ultimatum”: „Trick or treat!” If the treat is not given to the kids, they are allowed to play a trick on the house or the owner.

However, adults are not neglected on Halloween, either. They can host or attend (haunt) theme parties, the venue being decorated inside and outside with creepy and scary decorations, such as the indispensable Jack-o-Lantern. There is also plenty of food for everyone’s delight.

Milena Aleksić III2

INTERNATIONAL PROGRAMMES

DODELA IB DIPLOMA

On Tuesday, 25th of October, the IGCSE students finally received the certificates for their hard work. Ms. Nada Vuković, the Director of Studies, gave a speech and congratulated the students on their great achievement. Apart from the certificates, the students were awarded with books and a small cocktail party was organized in their honor. The best part was the reunion with friends who study abroad. Now everyone has a picture to remember their first of many days to come.

Milana Bojović III3

UNIVERZITET U MANČESTERU

U ponedjeljak, 31. oktobra 2011. održano je predavanje sa diskusijom na temu „Nauka u školama i stvarna nauka”. Predavač je bio profesor Dr Vladimir Janković iz Centra za istoriju nauke, tehnologije i medicine sa Univerziteta u Mančesteru. Predavanje je održano u periodu od 9.00 h do 10.30 h kada je prikazana prezentacija praćena zanimljivim antropološkim studijama i analizom primera pri otkrivanju pulsara (nebeskog tela). Mnogo se razgovaralo o značaju nauke i obrazovanja, a predavač je na vrlo interesantan način razgovarao sa učenicima o njihovoj budućoj profesiji, važnosti učenja i obrazovanja. Povezao je nauku sa svim drugim oblicima učenja i usavršavanja, tako da se ova ozbiljna disciplina približila čak i onima koji su društvenjaci po opredeljenju. Ovom interaktivnom predavanju su prisustvovali učenici IB programa i profesori.

ANNA WINTOUR

Kao urednica najpoznatijeg modnog magazina Vogue, već 23 godine sedi na tronu svetske modne industrije. Britkim perom neke je smestila na sam vrh, a druge oterala u zaborav. Preporodila je prestižni magazin i pretvorila ga u Bibliju mode. Sakrivena iza naočara za sunce i paž frizure, uradila je ono što niko pre nje nije i tako ispisala stranice istorije.

Odlučna i uporna, nikome nije dozvolila da utiče na njen rad u časopisu. Kreira trendove u odevanju, umetnosti, kulturi i politici. Vodi se izrekom da je vreme novac, stoga se na koktelima ne zadržava više od 20 minuta.

Svojih 2 miliona godišnje zarađuje napornim radom. Od svojih saradnika takođe očekuje posvećenost. Poslužila je kao inspiracija za roman „Đavo nosi Pradu“, na osnovu koga je par godina kasnije snimljen film.

Perfekcionista, uporna, ambiciozna, „ledena kraljica“, svojim trudom je svaku svoju viziju pretvorila u delo. Danas sa razlogom predstavlja uzor mnogim mladim ženama širom sveta. Pomerila je granice, ostavila pečat i impresionirala me.

Andrea Mijušković III1

Ana Macanović IV2

IL LUPO SAZIO E LA PECORA

Quello era davvero un gran giorno per un lupo rinomato in tutto il contado per la sua insaziabile fame. Infatti, senza neppure alzare un dito egli era riuscito a procurarsi ottime prede trovate casualmente a terra perché colpite da qualche cacciatore e si era preparato un pranzo degno di Re! Il lupo, dopo avere abbondantemente mangiato, si inoltrò nella foresta per fare due passi. Fu così che incontrò una mansueta pecorella la quale, terrorizzata dal temibile animale notoriamente suo nemico, non riuscì neppure a muoversi, paralizzata dallo spavento. Il lupo, più per istinto che per altre ragioni, afferrò la preda tenendola stretta, stretta. Ma solo dopo averla catturata si rese conto di essere talmente sazio da non avere più alcun appetito. Occorreva trovare una valida giustificazione per poter liberare quella pecora senza fare brutta figura.

“Ho deciso” Disse quindi il lupo “di lasciarti andare a condizione che tu sappia espormi tre desideri con intelligenza. La pecorella sconcertata, dopo aver pensato un istante rispose: “Bè, anzitutto avrei voluto non averti mai incontrato. Seconda cosa, se proprio ciò doveva avvenire, avrei voluto trovarti cieco. Ma visto che nessuno di questi due desideri è stato esaudito, adesso vorrei che tu e tutta la tua razza siate maledetti e facciate una brutta fine perché mi avete reso la vita impossibile e avete mangiato centinaia di mie compagne che non vi avevano fatto alcun male!”

Inaspettatamente il lupo, invece di adirarsi come prevedibile, dichiarò:

“Apprezzo la tua sincerità. Hai avuto molto coraggio a dirmi ciò che realmente pensavi per questo ti lascerò libera!” Così dicendo liberò la pecorella e, con un cenno di saluto, la invitò ad allontanarsi.

La sincerità è una dote apprezzata da persone intelligenti capaci di non offendersi davanti a dichiarazioni leali.

favola Esopo

QUOTES ABOUT FRIENDSHIP

A single rose can be my garden... a single friend, my world.
Leo Buscaglia

Don't walk behind me; I may not lead. Don't walk in front of me; I may not follow. Just walk beside me and be my friend.
Albert Camus

Friendship is unnecessary, like philosophy, like art... It has no survival value; rather it is one of those things that give value to survival.
C.S.Lewis

I don't need a friend who changes when I change and who nods when I nod; my shadow does that much better.
Plutarch

Lots of people want to ride with you in the limo, but what you want is someone who will take the bus with you when the limo breaks down.
Oprah Winfrey

You can always tell a real friend: when you've made a fool of yourself he doesn't feel you've done a permanent job.
Laurence J. Peter

QUOTES ABOUT LOVE

Gravitation is not responsible for people falling in love.
Albert Einstein

If you live to be a hundred, I want to live to be a hundred minus one day so I never have to live without you.
A.A.Milne

It is sad not to love, but it is much sadder not to be able to love.
Miguel de Unamuno

Love is life. And if you miss love, you miss life.
Leo Buscaglia

Love isn't something you find. Love is something that finds you.
Loretta Young

Love that is not madness is not love.
Pedro Calderon de la Barca

FUNNY QUOTES

I always wanted to be somebody, but now I realize I should have been more specific.
Lily Tomlin

I cook with wine, sometimes I even add it to the food.
W.C.Fields

I cook with wine, sometimes I even add it to the food.
Rodney Dangerfield

I intend to live forever. So far, so good.
Steven Wright

I like long walks, especially when they are taken by people who annoy me.
Fred Allen

I rant, therefore I am.
Dennis Miller

Roses are red, violets are blue, I'm schizophrenic, and so am I.
Oscar Levant

Until you walk a mile in another man's moccasins you can't imagine the smell.
Robert Byrne

ADVERBE

Après la pluie, le beau temps. *Posle kiše dođe Sunce.*

Ce qui est fait n'est plus à faire. *Što možeš danas ne ostavljaj za sutra.*

Il faut battre le fer pendant qu'il est chaud. *Gvozđe se kuje dok je vruće.*

Demain, il fera jour. *Sutra je novi dan.*

Faute avouée est à moitié pardonnée. *Ko prizna pola mu se prašta.*

Chien qui aboie ne mord pas. *Pas koji laje ne ujeđa.*

Chacun est artisan de sa bonne fortune. *Svako je kovač svoje sreće.*

Chassez la naturel, il revient au galop. *Vuk dlaku menja a čud nikada.*

Quand le chat n'est pas là, les souris dansent. *Kad mačke nema, miševi kolo vode.*

Le temps c'est-de l'argent. *Vreme je novac.*

Andrea Mijušković IIII

EKO ART

Za učenike prvog razreda u četvrtak, 27. 10. od 15h, organizovano je takmičenje u izradi skulptura od reciklažnog materijala (PVC, limenke, papir, karton, baterije...). Svi koji su doneli reciklažni materijal imali su pravo učešća, a ko nije, imao je vrč-eve po ustaljenom rasporedu. Formirani su timovi od 5-10 učenika koji su pravili novu, savremenu umetnost. Ovo je sigurno poslužilo i kao motiv ili podsećanje na to koliko zaboravljamo da je razvoj same svesti o zagađenju divne nam planete, skoro pa i dovoljan da sprečimo njeno zagađenje. Najbolji umetnici Ruđerovci, pošli su na malo putovanje do Muzeja automobila, pa su putujući u vremenskoj mašini, videli čime su se nekad vozili naši sugrađani!

redakcija

MEĐUNARODNI DAN ZAŠTITE OZONSKOG OMOTAČA

Dana 16. septembra, obeležava se Međunarodni dan zaštite ozonskog omotača. Naša škola se pridružila obeležavanju ovog značajnog datuma. Glavni cilj ovog predavanja je ukazivanje na posledice ultraljubičastih zračenja i zaštita Zemlje.

„Ozonska rupa“ je prvi put primećena 80-ih godina dvadesetog veka, a uzroci njenog nastanka su fizičko-hemijski procesi, u kojima atomi hlora i broma iz freona i halona razgrađuju molekule ozona. Najveća ozonska rupa zabeležena je 17. oktobra 2006. godine iznad Antartika, površine 27,4 kilometara kvadratnih, a nastala je kao posledica ispuštanja freona pre 15-20 godina.

Ozonski omotač nas štiti milijardama godina u nazad. Da li je moguće da je jedina vrsta koja je svesna njegovog učinka ta koja će ga uništiti?

Andrea Mijušković IIII

MEĐUNARODNI FESTIVAL EKOLŠKOG FILMA

Učenici prvog, drugog, trećeg i četvrtog razreda posetili su Međunarodni festival ekološkog filma 15. 11. 2011. Pogledali smo film „Sirova nafta“. Kroz dokumentarnu dramu učenicima je bila prikazana prava borba u kojoj se pokazuje uloga globalne politike, uticaj slavni ličnosti na život običnih ljudi, moć multinacionalnih korporacija, korupcija, ali i prava pomoć i zalaganje za ljudska prava. U fokus se stavlja opstanak plemena koji živi u blizini Amazona, a istovremeno se govori i o ugrožavanju životne sredine i raznih retkih vrsta. Autori ovog ostvarenja mladima su približili aktuelne svetske probleme, a samim tim im pojasnili vrednost svega što nas okružuje, a čega veoma često nismo svesni.

Vanja Dobritović II2

OPŠTINSKO TAKMIČENJE U ODBOJCI

Na Opštinskom takmičenju u odbojci, održanom u četvrtak 27. oktobra, učenici prve i druge godine Gimnazije „Ruđer Bošković” osvojili su prvo mesto.

Učenicima koji su učestvovali u ovom takmičenju su: Kovačević Atanasije, Simonović Marko, Stanojević Mitar, Paunović Aleksa, Milošević Nikola, Pavlović Andrea, Šotra Nikola i Petrić Filip. Čestitamo našim uspešnim sportistima na ovom rezultatu!

redakcija

SPORTSKI DAN NA ADI

Iskoristili smo lepo vreme i još jedan sportski dan, petak 09. septembar, proveli na Adi Ciganliji. Tako smo obeležili početak nove školske godine i pokušali smo da uživamo u poslednjim toplim danima na Adi. Učenici su vozili bicikle i rolere, takmičili se u košarci i odbojci na pesku, a najhrabriji su se oprobali u skijanju na vodi. Izgledalo je kao da je još uvek leto, jer su naši učenici izgledali srećno i bezbrižno. Na kraju dana smo svi shvatili da je sportski dan prilika da se družimo, uživamo u prirodi, te tako najbolje skupimo energiju za nove školske pobede.

Katarina Savić 11

POSETA ZAVODU ZA SPORT

Odabrani Ruđerovci su posetili u petak 9. 12. 2011. godine Zavod za sport i medicinu sporta Republike Srbije, tačnije Centar za motorička istraživanja i analitiku u sportu i Centar za medicinu i psihologiju sporta, koji se nalazi u Košutnjaku. Učenike je vodio profesor fizičkog Zoran Stanojević. Upoznali smo se sa procedurom i tehnikama ispitivanja sposobnosti sportista i shvatili smo koliko je bitno voditi računa o zdravlju tokom bavljenja fizičkim aktivnostima. Neki od nas su i ispitivali svoje motoričke sposobnosti. Odlično smo se proveli, a nešto smo i naučili. Nadam se ćemo imati jos poseta sličnih ovoj.

SPORTSKI DAN

Učenici Gimnazije „Ruđer Bošković“ imali su sportski dan na Adi u ponedjeljak, 19. decembra. Đaci su mogli da se opredele za veslanje, fudbal ili za skijanje na pokretnoj traci. Potpuno nova ski traka urađena je po svim svetskim standardima „smart tehnologije“ - sačinjena je od posebnog materijala, podloge koja je brza i mokra, pruža mogućnosti promene nagiba skijališta i razvijanje brzine do 40 km na čas! Skijanje na pokretnoj stazi mnogima je poslužilo kao priprema za predstojeće zimovanje.

redakcija

Različite destinacije za ekskurziju su Ljareta, Trag, Vesh (Beč)...

Od kada do kada traje praistorija?

Traje od kamenog doba...

A do kad je trajala?

Pa traje i dalje!

Ja kad umrem, ja ću da plaćem.

Profesorka srpskog: „Dajte mi primer za kontrast!”

Učenik: „Imam isti ovakav crveni ferari, samo što je jugo, žute boje.”

Učenica: „Nije bitna visina, kao ni nizina.”

Profesorka engleskog: „Gde ti je knjiga?”

Učenica: „Kod kuće!”

Profesorka engleskog: „A sta radi kod kuće?”

Učenica: „Služi mami kao podmetač.”

Učenik: „Profesorka, izdišem mentol ovih dana. Mislim da mi je žvaka upala u pluća.”

Profesorka engleskog: „Kako je žvaka mogla da ti upadne u pluća?”

Učenik: „Kada sam je progutao!”

Nije u školi zato što ima stomačno oboljenje levog kuka.

Filolozofi prave i standardizuju jezik.

Je l' ono beše Đura Jakšić govorio sramotne reči? Ma ne, to je bio Branko Radičević.

Profesorka: „Ti bolje da od Volta Diznija tražiš diplomu pošto svoje znanje stičeš iz crtača!”

Učenica: „Ja ću da odgovorim punim pitanjem.”

Upotrebi makar pola moždane ćelije!

Profesor: „Izbaci tu žvaku!”

Učenik: „Nije žvaka...”

Učenica: „Nije žvaka za seljaka.”

To nije teško, nego komplikovano...

Učenik: „Ovo smo već radili!”

Profesor: „Is this going to kill you if we do it again?”

Učenik: „Yes!”

Profesor: „Ok, then die!”

Učenik: „Imas zube kao bisere!”

„Bele?”

„Ne, retke!”

Profesorka filozofije: „Dajte mi primer za sud.”

Učenica: „Kašika, viljuška...”

„Nastavnice, jeste vi udati?”

„Ne.”

„Pa šta onda čekate?”

„Koja država se danas nalazi na teritoriji Persije?”

„Persija.”

DA LI STE ZNALI?

DA LI STE ZNALI DA?

- da je fleka na kravi unikatna kao i otisak prsta ili pahulja snega - ne postoje dve krave sa istim oblikom fleke?

- da je Venera jedina planeta koja se rotira u smeru kazaljke na satu?
- da Ginisova knjiga rekorda drži rekord kao najčesće kradena knjiga iz knjižara?
- da jedna biblioteka u Indiani tone oko 2 centimetra godišnje jer statičari nisu uračunali težinu svih knjiga?
- da na planeti Zemlji ima toliko zlata da je prekrije celu u sloju od jednog metra?

- da svaki put kada polžete poštansku markicu unosite u organizam deseti deo kalorije?
- da se prosečna osoba smeje 15 puta dnevno?
- da inteligentni ljudi imaju više cinka i bakra u svojoj dlaci?
- da je nemoguće kinuti otvorenih očiju?

- da su slonovi jedine životinje koje ne mogu skakati?

- da Eskimi imaju preko 15 reči za našu reč „sneg“?

- da su naše oči od rođenja uvek istih dimenzija ali da nos i uši ne prestaju da rastu?
- da je pecanje najučestaliji sport na svetu?

KOLIKO SI (U)OPŠTE (NE)KULTURAN?

- Njutnu je pomogla jabuka, kome je pomogla kada? Arhimedu.
- Ko je premijer Rusije? Putin.
- Koja valuta je bila zvanična u Austriji pre uvođenja evra? Šiling.
- Koji je najviši muški glas? Tenor.
- Koja je zemlja izlazećeg sunca? Japan.
- Kojoj zemlji pripada ostrvo Sumatra? Indoneziji.
- U kom sportu se koristi tuše? Mačevanje.
- U kom romanu se opisuju seobe Srba iz Banata u Rusiju? „Seobe” Miloša Crnjanskog.
- Ko je najveći graditelj violina? Stradivari.
- Ko je po Bibliji doživeo 969 godina? Metuzalem.
- Kako se zove internet stranica u čijem kreiranju učestvuje više korisnika odjednom? Forum.
- Kako su sledeći automobili dobili ime rols-rojs, ford, folksvagen, jaguar? Prva dva po imenima, treći je auto za narod, a četvrti po životinji.
- Kojoj grupi životinja pripada kit? Kit je sisar.
- Na koje jezike su prevedene reči iz prvog izdanja Srpskog rječnika? Na nemački i latinski.
- Ko je prvi štampao Bibliju? Gutenberg.
- Ko je osnivač modernog srpskog pozorišta? Joakim Vujić.
- Ko je napravio prvi globus i gde se nalazi? Martin Behaim i nalazi se u Nirnbergu.
- Kako se zovu brodovi kojima je Kolumbo isplovio, odakle je isplovio, kako se zove ostrvo na koje je prvo naišao? Santa Maria, Pinta, Ninja; isplovio je iz španske luke Palos; San Salvador (1492).
- Entomolog se bavi naukom o... insektima.
- Sake je... blago alkoholno piće koje se spravlja od pirinča.
- Kabuki je... poziršte u Japanu (klasični kostimi, muškarci igraju sve uloge).
- Šta je origami? Veština pravljenja figura i oblika od papira.
- Ko su jakuze? Japanska mafija.
- Gde je rođen Arhimed? U Sirakuzi, na Siciliji.
- Kako su se zvala braća Grim? Jakob i Vilhelm.
- Prvi komšija Sunđer Boba je... Lignjoslav.
- Iz kog filma (serijala filmova) su sledeći likovi Luk Skajvoker, Vejder, R2D2? Iz Ratova zvezda.

Časovi opšte kulture su trenuci kada autor ovog testa uživa sa svojim učenicima. Atmosfera je zanimljiva, inspirativna, cele nedelje se pripremamo da zablistamo, da razmenimo informacije i dobru energiju, a i da saznamo nešto novo. Pridružite nam se četvrtkom u 15.20 u ARTU.

Profesorka Katarina Urošević

Ukrštenica – 50 GODINA OD DODELE NOBELOVE NAGRADE

Vodoravno:

1. Azot, 2. Pisac sa slike je rođen u Docu kraj... , 9. Ad akta (skr.), 11. Ramovi,
12. Dance, 13. Tona, 14. Kelvin, 15. Litar, 16. RD, 17. Hemijska oznaka Urana,
19. Prostorija, 21. Jedna ostrvska evropska država, 23. Car životinja, 24. Auto oznaka Niša, 25. Obim, 26. Nije teško, 27. Nastavak rešanja 1. uspravno

Uspravno:

1. Delo našeg nobelovca sa slike, 2. Tona, 3. Grčko slovo (oznaka za gustinu), 4. Čin,
5. Inicijali pevačice Vendi, 6. Ime Vladike Velimirovića, 7. Iridijum, 8. Slabo, nemoćno 10. Prezime našeg pisca sa slike, 13. Obim, 18. Pokop, 20.
Mamina mama (od milja),
22. Dvadeset prvo slovo azbuke, 26. Auto oznaka za Livno, 28. Oznaka za poluprečnik

1		2	3	4	5	6	7	8
9	10		11					
12		13		14		15		16
17			18		19		20	
21	2	2				23		
24			25		26			
27	by Box		2		8			

LOGIČKI PROBLEMI

Sijalice

Imamo jednu prostoriju, u njoj je sijalica, a pored vrata, sa spoljašnje strane, nalaze se tri prekidača. Samo jedan uključuje sijalicu. Možemo neograničeno puta isključivati i uključivati prekidače, ali samo jednom smemo ući u sobu. Kako utvrditi koji prekidač uključuje sijalicu?

Korpa i jabuke

U korpi je 5 jabuka. Kako podeliti jabuke između 5 devojaka, tako da svaka devojka dobije po jednu jabuku i da jedna jabuka ostane u korpi?

Koliko godina imaju devojčice?

Dva prijatelja (matematičara), koja se nisu videla dugo, razgovaraju o svojim porodicama:

- Koliko imaš dece?
 - Troje, sve tri ćerke.
 - Koliko imaju godina?
 - Proizvod njihovih godina je 36, a zbir godina jednak je broju one kuće.
 - Nisi mi dovoljno rekao.
 - Da, u pravu si, najstarija ćerka svira klavir.
- Koliko godina ima svaka devojčica?

Kvadrat od novčića

Od 8 novčića napravljen je kvadrat tako da se na svakoj stranici nalaze po 3 novčića. Treba premestiti 4 novčića tako da se dobije novi kvadrat, ali da se na svakoj stranici kvadrata nalaze po 4 novčića!

(rešenje u sledećem broju)

NALAZIŠTE VINČA – PRVI TRAGOVI PISMENOSTI KOD SRBA I U CELOJ EVROPI

Iako pouzdanih dokaza nema, sve je više naučnika koji veruju da je jedno pismo na brdovitom balkanskom tlu postojalo još pre osam hiljada godina i da je neolitski Vinčanac umeo da primi i pošalje poruku.

Postoji verovatnoća da su se pripadnici vinčanske kulture, koja je na balkanskom tlu cvetala pre 6.000 godina p. n. e, prvi put služili pisanim informacijama. Postojanje vinčanskog pisma nije potkrepljeno naučnim dokazima, ali je zato činjenica da je vinčanska kultura tehnološki najnaprednije društvo u Evropi, pa i čitavom svetu. Ratovi koji su trajali kroz celokupnu istoriju našeg naroda, doveli su do toga da je postojbina Vinče danas jedna od najzastatijih oblasti u Srbiji.

Vinča je nalazište koje ima dug i kontinuiran razvoj, od najstarijeg neolita do dolaska Rimljana.

Brojne su misterije u vezi sa vinčanskom kulturom, a jedna od njih je „vinčansko pismo“. Nauka još uvek ne uspeva da utvrdi jesu li pisani znaci koji se pojavljuju na posudama uopšte pismo. Tragovi koji neodoljivo podsećaju na slova su vidljivi na keramici, izvedeni su raznim tehnikama, ali ni na jednom drugom materijalu koji bi omogućio zaključak da se radi o pismu. Jedno je, međutim, sigurno: urezani znaci na predmetima sa neke druge teritorije ne postoje. Ta pojava važi samo za vinčansku kulturu. Pretpostavka o tome da se vinčanska civilizacija služila pisanim informacijama se može uzeti kao vrlo verovatna.

Pored opšte sumnjičavosti, naučnici, paleolozi, antropolozi i paleolingvisti sve više dokazuju da su prve ideograme, odnosno poruke, napisali i prosledili narodi starih civilizacija sa Balkana. Sve je više naučnika koji tvrde da je neolitski Vinčanac umeo da prima i šalje poruke. Svojim proučavanjem, Harman Harold, jedan od pionira u proučavanju „vinčanskog pisma“, uvideo je sličnosti sa znakovima nađenim u Troji, na Kritu, Mesopotamiji, Kini što ukazuje na povezanost staroevropskih zapisa sa drevnoegejskim zapisima.

Lokalitet Vinča danas je teško pronaći usled nedovoljno obeleženih puteva u Srbiji, a onda se možemo sa pravom zapitati kojim će putem ići nastavak razrešenja misterije u vezi sa postankom pismenosti kod nas. Nadajmo se da će budućnost osvetliti Vinču i doneti nove dokaze o njenim nekadašnjim stanovnicima, njihovim običajima i pismenosti.

istoričari

GOSPODSTVENI BEČ

U periodu od 2. do 7. 10. 2011. godine učenici prvog razreda Gimnazije „Ruđer Bošković” su na svojoj prvoj srednjoškolskoj ekskurziji posetili Beč. Od trenutka kada su nas roditelji predali razrednim starešinama na beogradskom aerodromu, provod je počeo. Čim smo sleteli, krenuli smo put hotela, usput obilazeći ceo grad. Posle prve neprospavane noći, osvanulo je vedro i toplo jutro. Takvo vreme nas je pratilo svih šest dana. Prvi dan smo proveli na nogama – prepešačili smo ceo grad, uživajući u svemu što smo videli. Večernji izlasci su bili rezervisani za Mek. Drugi, treći i četvrti dan su nam prosto proleteli: divne posete dvorcima Šenbrun i Belvedere su nas očarale, pogotovu veličina zankova, nove činjenice koje smo saznali o plemićima koji su tu živeli, i, naravno, pogled koji se pruža iz divnih bašta. Takođe smo išli i u Prirodnjački i Tehnički muzej. Tamo smo se odlično proveli, gledajući razne fosile i džinovske dinosauruse, ali smo ponešto naučili i o razvoju tehnike, automobila i muzičkih instrumenata.

Šoping u ulicama Kertnerrštrase i Marijahilferštrase je bio i više nego uspešan, jer su naše pomalo neuredne sobe bile preplavljene kesama. Četrto veče smo imali i izlazak u jedan kafić, mada nismo bili baš zadovoljni, s obzirom na to da nismo imali prostora da pokažemo svoje plesačke veštine. Peti dan smo proveli u luna parku Prater, gde je provod bio zagarantovan. Sjajno smo se proveli ludujući po rolerkosterima. Poslednje veče smo se odlično zabavljali, ostavljajući spavanje za Beograd. Sedmog oktobra smo naizgled krenuli kući, pomalo tužni što se naše putovanje završilo. Prema komentarima naših profesora, nismo se osramotili svojim ponašanjem, ne obazirući se na „probleme” u čuvenoj sobi 120, koja je definitivno obeležila ovu ekskurziju!

Ana Škundrić i Tara Vučić II

ZLATNI PRAG

Učenici drugog razreda započeli su svoje dugo očekivano putovanje u Prag 2. 10. 2011. godine. Nakon što smo pretrpeli nedelje nagomilanih kontrolnih zadataka i konačno uspeći da ubedimo roditelje da nas na ekskurziji ipak neće zadesiti nikakva prirodna katastrofa, i stoga nam sve one stvari „da ti se nađe“ i „za svaki slučaj“ ipak neće biti potrebne, ukrkali smo se u avion i istog trenutka „pustili mozak na otavu“. Prvog dana smo uživali u druženju, ali nam je nakon večere ipak zafalio naš omiljeni natpis „I'm loving it“. Nakon, za većinu, neprospavane noći, sutradan smo ipak bili spremni za obilazak znamenitosti ovog grada, koji je poznat i pod nadimkom Zlatni Prag. Pored Hradčana, poznate gradske četvrti, i praškog dvorca koji se u njoj nalazi, videli smo i Karlov most, možda i najpoznatije obeležje grada. Tu smo uživali u muziciranju českih svirača i razgledali portrete i karikature slikara koji dočaravaju veselu, umetničku atmosferu ovog mosta.

Po povratku u hotel, usledile su pripreme za odlazak u disko. Svi smo bili užurbani, pa smo čak preskakali i večeru, ne bi li nam frizure bile idealne.

Naša očekivanja su zaista bila opravdana. Atmosfera je bila vesela, igralo se i pevalo, a i oni koji nisu bili raspoloženi za to, uživali su u posmatranju drugih i cupkanju u ritmu muzike. Sledeći dan smo proveli u Karlovim Varima, poznatom banjском odmaralištu.

Po povratku sa ekskurzije, utvrdili smo da je upravo banja, svojim šarmom raznobojnih kuća i vijugavih ulica, ostavila najveći utisak na većinu. Četvrtak je bio dan posete Drezdenu, gradu koji će ostati upamćen u istoriji po masovnom razaranju u Drugom svetskom ratu. Probali smo nemačke kobasice, a poneki su čak želeli i da ostatak ekskurzije provedu u ovom, četvrtom po veličini, gradu u Nemačkoj. Uveče smo se uputili ka jednom praškom kafeu, a sa pevanjem je započeto još u autobusu, da bi se takva atmosfera prenela i na ostatak večeri. Već pomalo umorni, petak smo proveli u obilasku dvorca Karlštajna. Do ovog srednjovekovnog zdanja smo došli nakon dvadesetominutnog uspona i bili zadovoljni kada smo na vrhu uzvišenja pronašli klupe za odmor.

Mada smo imali poteškoća u razumevanju lokalnog vodiča, zbog njenog slabog poznavanja engleskog jezika, ipak smo naučili ponešto. Najviše nas je zaintrigirala činjenica da se vrata svih prostorija u ovom dvorcu zaključavaju po prolasku grupe kroz nju. Veče smo proveli u pripremama za polazak kući i već počeli sa jadikovanjem zbog istog. Ustavši teže nego ikad, možda zbog manjka motivacije, polako smo izneli svoje kofere i spremili se za polazak, ali su naši drugovi ipak uspeći da nam još malo produže boravak u hotelu. Za nas se ekskurzija završila onog trenutka kada smo ugledali nasmejana lica svojih roditelja kako nas željno iščekuju.

PUTOPISI

Ova ekskurzija nas je, kao i prethodna, zbližila i pomogla nam da se bolje upoznamo. Saznali smo da neki od nas pričaju u snu, neki su obožavaoci čokolade, neki su mogli da otvore salone lepote pošto su im se u sobama stvarali redovi onih koji su čekali da im nokti budu nalakirani, mnogi su se vratili kući sa slatkom uspomenom u vidu plišane igračke, a poneki upotpunili svoju kolekciju čepova Ice Tea-a. Svima nam je, ipak, bila zajednička brzina dolaska do Meka po početku slobodnog vremena. Sada nam ostaju sećanja na ovu i još slađa maštanja o sledećoj ekskurziji.

Nataša Novaković II2

ZALASCI SUNCA NA GLIFADI

Treća godina je provela sedam nezaboravnih dana na ekskurziji u Atini, grčkoj prestonici. Već u ranim jutarnjim časovima trećeg dana oktobra, učenici su prvim letom stigli na atinski aerodrom. Euforija se osećala već po sletanju i ukrćavanju u autobus. Svi su sa neizvesnošću iščekivali dolazak na Glifadu, turistički deo Atine sa odličnim plažama i brojnim sadržajima koji obećavaju dobar provod. Hotel u kome smo odseli bio je komforan, lepo uređen, sa balkonima i pogledom na Egejsko more. Bazen i restoran na krovu su bili deo usluge. Već po dolasku u hotel, mnogi su se upustili u istraživanje mesta i prvi šoping. Prvi dan je protekao u relaksaciji na plaži i u centru Glifade.

PUTOPISI

Osim prilike da uživaju u toplom vremenu i čarima mora, učenici su obišli mnoge znamenitosti ovog grada i naučili ponešto novo o bogatoj istoriji Atine i same Grčke. Posete centru Atine, Akropolju, Sintagmi i zgradi parlamenta bile su izuzetno zanimljive. Pored toga, imali smo retku priliku da vidimo smenu evzona ispred rezidencije grčkog predsednika i slikamo se sa njima.

Atina nije bila jedino mesto koje su posetili. Naime, ceo jedan dan proveli smo na grčkom poluostrvu Peloponezu, gde smo videli Korintski kanal, arheološko nalazište Epidauros, teatar, temelje i zidine drevne Mikene, kao i fascinantnu grobnicu Agamemnonovog oca Atreja. Takođe, imali smo priliku da uživamo u pogledu koji se pružao sa Suniona, najjužnije tačke Balkanskog poluostrva, pored kog se nalazi veličanstveni Posejdonov hram.

Saznali smo više o čuvenim grčkim tavernama na Plaki i na jedno veče uživali u čuvenim grčkim specijalitetima i folkloru. Bili smo prijatno iznenađeni kada smo čuli i po koju srpsku pesmu, a neki nisu oklevali da i sami doprinesu atmosferi igrajući sa grčkim plesačima. Osim Plake, iskusili smo i deo savremenijeg noćnog života. Uživali smo u autentičnom ambijentu Hard Rock Cafe-a i drugim popularnim kafićima na Glifadi.

Milana Bojović III2 i Andrea Mijusković III1

LJUBAV U BARSELONI

Krenuli smo puni očekivanja u ovaj grad za kojeg smo čuli da je strastven, slobodan, zanimljiv, upadljiv. Pribojavali smo se da nećemo moći da odgovorimo na tu slobodu, ali grad nas je odmah prihvatio. U susret su nam išli veseli, nasmejani, ljudi koji kao da nemaju probleme. Na svakom uglu bi nas opčinila neka zanimljiva zgrada, park, pijaca. Sagrada Familia, Nacionalna palata, spomenik Kolumbu, šetnja gradskom lukom, Gotskom četvrti i najlepšom ulicom Rambles nam je učinila nezaboravnim prvi susret sa ovim gradom. Park Guelj, krajnje neobičan, bio je božanstvena pozadina za naše fotografije. Nad čuvenim gušterom neki od nas spojiše ruke u večitoj vernosti. Otvoriše se mnoga pitanja – kuda je uperen prst čuvenog moreplovca Kolumba, koliko maštovit može biti čovek da bi se približio Gaudiju, kako uspevaju živi kipovi da dočaraju Dalijeva umetnička dela... Na stadionu Nou Camp smo imali simulaciju pravog sportskog događaja – sedeli u novinarskim kabinama, na tribinama, silazili na teren, držali pehar pobednika Lige šampiona u svojim rukama, slikali se zagrljeni sa Mesijem, bili u svlačionicama...

PUTOPISI

Jedan od najlepših dana smo proveli u Figerasu gde smo se susreli sa genijem i njegovim delom. Salvador Dali je svoj muzej doveo do perfekcije, posvetio voljenoj ženi i napravio dijalog sa budućim gledaocima. Nikog nije ostavio ravnodušnim – ili je šokirao ili ostavio bez daha. Razbudila nas avangarda. A u diskoteci pravo ludilo. Holivud, ZOO i Hard Rock klub je naše učenike podelio u dve grupe: havajski koktel majstori i rokeri. Ono najdragocenije što smo doživeli na ovoj ekskurziji je LJUBAV koju smo nesebično delili i nesvakidašnja bliskost.

Cat walk and the beast

